

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.066/2023/6.

A Debreceni Ítéltábla a Szűcs A. Gábor Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Szűcs A. Gábor ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME, Cg..., adószám: ...) felperesnek -, a dr. Kovács Levente ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME) alperes ellen tagsági jogviszony felmondása jogellenességének megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2023. január 24-én meghozott 21.G.40.107/2022/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszámon előterjesztett fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság 15. sorszámon meghozott ítéletében megállapította, hogy az alperesnek a felperesi társaságban fennálló beltagsági jogviszonya 2022. május 12-én keletkezett azonnali hatályú felmondása érvénytelen.

[2] Az ítélete indokolásában megállapított tényállás szerint a felperesi betéti társaságot a cégbíróság 2012. május 8-án jegyezte be a cégjegyzékbe. A felperes bejegyzett székhelye a mai napig a FELPERES CÍME alatti önkormányzati bérleményben van, annak ellenére, hogy a bérleti jogviszony 2022 februárját megelőzően megszűnt. 2018. augusztus 16-ig a felperes beltagja K.I.K., kültagja pedig az alperes volt. 2018. augusztusában a tagok között olyan magánéleti konfliktus alakult ki, amely következtében a tagok együttműködése a betéti társaságban „ellehetetlenült”.

[3] 2018. augusztus 16-tól kezdődően a felperes beltagja és ügyvezetője az alperes, a kültagja pedig K.I.K. lett. A változást követően az alperes K.I.K. kültagnak a betéti társaságban fennálló munkaviszonyát felmondta és ezen időponttól őt a társaság által működtetett üzletből kizárta.

[4] 2018. évben az alperes megalapította a felperes főtevékenységével megegyező tevékenységi körrel működő kft.-t, amely gazdasági társaság a felperestől megvásárolt eszközöket használja. A kft. megalapításáról, valamint a felperesi eszközök megvásárlásáról az alperes K.I.K. kültagot nem tájékoztatta.

[5] A felperes tagjai 2018. október 10-én személyes egyeztetést tartottak és megállapodtak abban, hogy a betéti társaság tulajdonát képező, R. típusú személygépkocsi adásvétel jogcímén K.I.K. kültag tulajdonába kerül könyv szerinti értéken. Emellett ekkor az alperes „vagyonai részesedés előleg” jogcímén 1 000 000 forintot átadott K.I.K. kültag részére.

[6] 2019. március 11-én K.I.K. kültag a jogi képviselője útján levelet küldött a felperesnek, amelyben a tagok között megromlott viszonyra hivatkozással a közöttük történő elszámolást sürgette, annak érdekében pedig a levelében megjelölt iratok megküldését kérte. Kifogásolta, hogy az alperes az ő értesítése nélkül a felperesi bt.-vel azonos néven kft.-t hozott létre, amely a felperes eszközeit használja.

[7] Az alperes a jogi képviselője útján 2019. március 19-én írt válaszában közölte, hogy a K.I.K. kültag által kért iratbetekintést – előre egyeztetett időpontban – biztosítani fogja. Kifejtette továbbá, hogy a kültaggal való elszámolás csak a tagsági jogviszonya megszűnése esetén válik esedékessé, ami még nem következett be.

[8] Az alperes 2019. május 26-ára taggyűlést hívott össze, amelyre a meghívót K.I.K. kültag részére a lakcímeire küldte meg. K.I.K. kültag a jogi képviselője útján 2019. június 20-án küldött levelében közölte, hogy mivel az alperes a meghívót nem a meghatalmazással igazolt jogi képviselője részére küldte meg, az nem tekinthető szabályszerűnek.

[9] Ezt követően csaknem 3 éven keresztül K.I.K. kültag a felperesi betéti társaság működésében nem vett részt. 2020. és 2021. években az alperes a betéti társaság beszámolóját – a veszélyhelyzeti eljárási szabályok alapján – taggyűlés tartása nélkül készítette el és helyezte letétbe. A beszámoló feltöltéséhez szükséges jegyzőkönyvet pedig aláírások nélkül a betéti társaság könyvelője készítette el.

[10] 2022. február elején az alperes – előzetes telefonos egyeztetést követően – átadta Kné M.K. (K.I.K. kültag házastársa) részére a munkaviszonya megszüntetésére vonatkozó okiratokat.

[11] 2022. február 15-én K.I.K. kültag – jogi képviselője útján – levélben fordult az alpereshez, amelyben a betéti társaság irataiba történő betekintés biztosítását kérte. A levelet a kültag jogi képviselője a felperes FELPERES CÍME alatti székhelyére küldte meg, ahonnan a postai küldemény „nem kereste” jellel érkezett vissza. Ezt követően K.I.K. kültag 2022. március 30-án törvényességi felügyeleti eljárást indított a felperessel szemben, amelyben a társaság székhelyének törlését és az alperessel szemben „kógens törvényi szankciók alkalmazását” kérte.

[12] A törvényességi felügyeleti eljárásról való értesítését követően az alperes a 2022. május 12-én keltezett és K.I.K. kültag részére május 13-án kézbesített levelében a felperesi betéti társaságban fennálló beltagsági jogviszonyát azonnali hatállyal felmondta. A felmondását azzal indokolta, hogy K.I.K. kültag a betéti társaság működésében évek óta nem vesz részt, közöttük a viszony megromlott, 2019. január óta csak ügyvédjén keresztül hajlandó vele beszélni. A 2019-ben megtartott taggyűlésre a kültag annak ellenére nem ment el, hogy arra meghívót kapott. Állította, hogy K.I.K. kültag bár tudott arról, hogy a társaság cégjegyzékbe bejegyzett székhelyére vonatkozó bérleti szerződést az önkormányzat felmondta, a társaságnak írt leveleit erre a címre küldte meg, majd miután azokat nem vette át senki, a cégbíróságon törvényességi felügyeleti eljárást indított a társasággal szemben. Az alperes mindezeket a kültag olyan magatartásának tekintette, amely alapján a vele való további együttműködésre nincs lehetőség, erre tekintettel pedig „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:147. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással a tagsági jogviszonyát azonnali hatállyal felmondta.

[13] A felperes az elsőfokú bírósághoz 2022. május 30-án, a hivatali idő lejártá után, elektronikusan benyújtott – az elsőfokú bíróság polgári irodája által 2022. május 31-én érkeztetett – keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2022. május 12-én keltezett, a felperes betéti társaságban fennálló beltagsági jogviszonya azonnali hatályú felmondása érvénytelen. Előadta, hogy a másik tagja, K.I.K. kültag a társasági szerződést nem

szegte meg és nem tanúsított olyan magatartást sem, amely a vele való további együttműködést vagy a társaság céljainak elérését nagy mértékben veszélyeztette volna. Ezzel szemben az alperes volt az, aki a betéti társaság működésében a másik tag részvételét több ízben, hosszú időn át akadályozta, a megkereséseire nem, illetve nem szabályszerűen (jogi képviselője útján) válaszolt, számára az iratokba való betekintést nem biztosította, a társaság székhelyének módosításáról, illetve az oda érkező postai küldemények átvételéről nem gondoskodott. Emiatt az alperes által a Ptk. 3:147. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással megjelölt felmondási ok valótlan.

[14] Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per (helyesen: eljárás) megszüntetését kérte „A polgári perrendtartásról” szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 240. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a felperes a keresetlevelét az annak benyújtására megállapított 15 napos határidő utolsó napján (2022. május 30.) a hivatali idő lejártá után (21 óra 25 perckor) küldte meg a bíróságnak, ezért az – figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. számú Polgári jogegységi határozatában foglaltakra – elkésett.

[15] Az érdemi védekezésében az alperes a kereset elutasítását kérte. Azt maga sem vitatta, hogy a tagok között egy személyes ellentétből adódóan oly mértékben megromlott a viszony, hogy a betéti társaság közös működtetése lehetetlenné vált. Állította ugyanakkor, hogy e személyes ellentétből fakadóan a társaság másik tagja tanúsított olyan magatartást, amely a vele való további együttműködést, illetve a társaság céljainak elérését lehetetlenné teszi. Ezen állításának indokaként előadta, hogy K.I.K. kültag az általa írásban felajánlott iratbetekintésre vonatkozóan egyeztetést nem kezdeményezett, az elszámolásra tett összegszerű ajánlatra nem nyilatkozott, a 2019. május 16-án tartott taggyűlésen – az arra történt szabályszerű meghívása ellenére – nem vett rész, majd azok után, hogy csaknem 3 éven át nem vett részt a betéti társaság működésében, törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett a társasággal szemben, amelynek jogkövetkezménye a betéti társaság hivatalból való törlése is lehet. Utalt arra is, hogy K.I.K. házastársa, Kné M.K. fel tudta venni a kapcsolatot vele a munkaviszonya megszüntetéséhez szükséges iratok átadása érdekében, ami azt támasztja alá, hogy erre neki is meg lett volna a lehetősége, azonban ezzel nem élt, ami – véleménye szerint – ugyancsak a másik tag rosszindulatú, a betéti társaság érdekeivel ellentétes magatartását támasztja alá.

[16] Az elsőfokú bíróság a 2022. november 10-én megtartott tárgyaláson meghozott, 21.G.40.107/2022/14/I. számú végzésével az alperesnek a per megszüntetésére vonatkozó indítványát elutasította. Az elutasítást a 15. sorszámú ítélete [23] bekezdésében azzal indokolta, hogy a bírósággal elektronikus kapcsolatot tartó felperesi jogi képviselő által benyújtott keresetlevelél a KR értesítő szerint 2022. május 30. napján 21 óra 25 perckor, azaz valóban a hivatali idő végét követően érkezett a bíróság központi rendszerébe és azt a polgári iroda csak másnap, a hivatali időben érkezettette. A Pp. 612. §-ának (1) bekezdése szerint azonban, ha a perben a kapcsolattartás elektronikus úton történik, a határidő elmulasztásának következményeit – a napokban, munkanapokban, hónapokban vagy években megállapított határidő esetén – nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton az informatikai követelményeknek megfelelően előterjesztették. E rendelkezésre tekintettel pedig az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az adott esetben a felperes a keresetlevelét határidőben terjesztette elő, ezért az alperesnek a per megszüntetésére irányuló kérelme megalapozatlan volt.

[17] Emiatt az elsőfokú bíróság a felperes keresetét érdemben bírálta el és azt megalapozottnak találta. Az ítélete indokolásában idézte a Ptk. 3:147. §-ának (2) bekezdését, amely szerint a tag a társaságban fennálló tagsági jogviszonyát írásban, az ok megjelölésével felmondhatja, ha a társaság másik tagja a társasági szerződést súlyosan megszegi, vagy olyan

magatartást tanúsít, amely a vele való további együttműködést, hogy a társaság céljainak elérését nagy mértékben veszélyezteti.

[18] E rendelkezésre hivatkozással pedig megállapította, hogy a perben az alperes bizonyítási érdekében állt annak igazolása, hogy a felperesi társaság másik tagja, K.I.K. kültag olyan magatartást tanúsított, amely a vele való további együttműködést, vagy a társaság céljainak elérését nagy mértékben veszélyeztette. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban az alperes által szolgáltatott bizonyítékok, illetve az ő indítványára lefolytatott bizonyítás adatai alapján nem lehetett megállapítani, hogy az azonnali hatályú felmondásban rögzített indokok valósak és alapot adtak a tagsági jogviszony azonnali hatályú megszüntetésére.

[19] Rámutatott, hogy a bizonyítási érdekre és teherre vonatkozó anyagi pervezetést követően az alperes csupán azt kívánta igazolni, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásról való tudomásszerzést követően haladéktalanul gyakorolta az azonnali felmondás jogát. A késedelem nélküli felmondás bizonyítása azonban nem volt alkalmas azt igazolni, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezése, illetve annak indoka folytán vált volna lehetetlenné a – gazdasági társaság működésébe egyébként már csaknem 3 éve személyesen részt nem vevő – másik taggal (K.I.K.-val) való együttműködés.

[20] Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a Ptk. 3:7. §-a értelmében a jogi személy bejegyzett székhelyén biztosítani kell a részére címzett jognyilatkozatok fogadását és a jogi személy jogszabályban meghatározott iratainak elérhetőségét. Ennek biztosítása a felperesi társaságon belül az ügyvezető, tehát az alperes kötelezettsége volt, azonban az alperes a per során maga is úgy nyilatkozott, hogy meg sem kísérelte a székhelyváltás miatti taggyűlés összehívását. Figyelemmel továbbá arra, hogy az alperes maga sem állította, hogy a társaság bejegyzett székhelyét képező ingatlanra vonatkozó bérleti jogviszony megszűnéséről értesítette a kültagot, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy K.I.K. kültagnak pusztán abból, hogy a társaság az ügyfelek számára nyitva álló üzletet már nem működtette, nem kellett arra következtetnie, hogy a társaság székhelye is megváltozott. A tagok között megromlott viszonyra tekintettel pedig nem róható a kültag terhére az sem, hogy az alperest nem informálisan, hanem a felperes bejegyzett székhelyére írt postai küldeményben „hivatalos formában” kereste meg.

[21] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta és megállapította az alperes azonnali hatályú felmondásának az érvénytelenségét.

[22] Ez ellen az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen továbbra is a per megszüntetését, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

[23] A permegszüntetés iránti kérelme indokaként ismételten hivatkozott a Ptk. 3:147. §-ának (3) bekezdésében, a Pp. 146. §-ának (6) bekezdésében, valamint a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. számú Polgári jogegységi határozatában foglaltakra és állította, amiatt, hogy a felperes a keresetlevelét a jogszabályban megállapított 15 napos határidő utolsó napján, a hivatali idő lejártá után küldte el elektronikusan a bíróságnak, azt elkésletnek kell tekinteni.

[24] Véleménye szerint a permegszüntetés iránti kérelme elutasításának indokaként az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy a Pp. 612. §-ának (1) bekezdése felülírja a Pp. 146. §-ának (6) bekezdésében írtakat. Véleménye szerint ez az értelmezés teljesen kiüresítené a Pp. 146. §-ának (6) bekezdésében előírtakat elektronikus kapcsolattartás esetén, ezért az nem elfogadható.

[25] Az ítélet megváltoztatására irányuló másodlagos fellebbezési kérelme indokaként mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg. Abból kimaradt ugyanis annak rögzítése, hogy K.I.K. kültagnak tudomása

volt arról, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett székhelyéről a felperes elköltözött, legalább is az üzlet már nincs ott. Kimaradt a tényállásból az a fontos körülmény is, hogy 2019. március 19-én a felperes képviselőjében a jogi képviselője küldött választ a kültag jogi képviselőjének, a leveléhez pedig csatolta azt a meghatalmazást is, ami a peren kívüli egyeztetésre vonatkozott. Ennek ellenére a kültag jogi képviselője 2022. február 15-én nem a felperes meghatalmazott jogi képviselőjének, hanem a felperes székhelyére küldött levelet.

[26] Véleménye szerint a kültagnak a 2023. január 24-i tárgyaláson tett személyes előadása alapján indokolt lett volna rögzíteni a tényállásban azt is, hogy a kültag valójában a felperesi társasággal való elszámolás kikényszerítése érdekében bízta meg a jogi képviselőjét a törvényességi felügyeleti eljárás megindításával. Ezzel összefüggésben pedig – véleménye szerint – rögzíteni kellett volna a tényállásban azt is, hogy a kültag a tagsági jogviszonyát a Ptk. 3:147. §-ának (1) bekezdése alapján bármikor felmondhatta volna, aminek következtében a vele való elszámolási kötelezettség a Ptk. 3:150. §-a alapján törvény erejénél fogva bekövetkezett volna. Utalt arra is, hogy a kültag a törvényességi felügyeleti eljárás megindítását megelőzően az alperestől kérhette volna, hogy taggyűlést hívjon össze a székhelyváltás érdekében, azonban ezzel a lehetőséggel nem élt.

[27] A megállapított tényállással összefüggésben megjegyezte továbbá, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás nem az alperessel szembeni pénzbírsággal zárult, hanem a cégbíróság törölte a betéti társaság székhelyét, aminek további jogkövetkezménye lett az adószám törlése és a céggel szemben pénzbírság kiszabása, ami miatt megszűntnek nyilvánítás miatti eljárás indult a betéti társasággal szemben, amelyet a jelen perre tekintettel felfüggesztettek.

[28] Mindezekre tekintettel pedig állította, hogy az adott esetben a törvényességi felügyeleti eljárás megindítása csak egy eszköz volt a kültag részéről a vele való elszámolás kikényszerítésére, mégpedig anélkül, hogy az elszámolás iránti igénye jogszerű érvényesítését megkísérelte volna a társasággal szemben. A kültagnak ez a magatartása pedig alappal indította őt arra, hogy azonnali hatállyal felmondja a tagsági jogviszonyát, mivel a kültagnak ez a magatartása a társaság céljainak elérését (egyáltalán létezését) nagy mértékben veszélyeztette.

[29] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – tartalma szerint – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A perindítási határidő számításával kapcsolatos fellebbezési érveléssel összefüggésben előadta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a jelen esetben a Pp.-nek az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályait kell irányadónak tekinteni, amely szabályok felülírják a Pp.-nek a beadványok előterjesztésére vonatkozó általános szabályait.

[30] Az alperesnek az ítéletben megállapított tényállást sérelmező fellebbezési érvelésével kapcsolatban pedig állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítására vonatkozó törvényi kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, a tényállást megfelelően állapította meg, arra tekintettel pedig méltányos és igazságos döntést hozott.

[31] Az alperes a felperes fellebbezési ellenkérelmére észrevételt tett, amelyben egyrészt megismételte a perindítási határidő számításával és a keresetlevél elkészíttségével kapcsolatos jogi érvelését, másrészt fenntartotta az ítéletben megállapított tényállás hiányosságára vonatkozó fellebbezési állításait. Ez utóbbiakra hivatkozással pedig állította, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás megindításával a kültag célja nem a társaság törvényes működésének helyreállítása, hanem a vele való elszámolás kikényszerítése volt, akár a cég megszüntetése árán is. A kültagnak ezt a magatartását pedig alappal értékelte akként, hogy az

a vele való további együttműködést, illetve a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti.

[32] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján – az (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] A fellebbezés nem alapos.

[34] Az ítéltábla először az alperesnek a fellebbezésben is fenntartott, az eljárás megszüntetésére irányuló kérelmét vizsgálta és azt alaptalannak találta. A perindítási határidő számítását illetően az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a Pp. 612. §-ának (1) bekezdésébe foglalt szabályra tekintettel a napokban megállapított határidő utolsó napján, 21 óra 25 perckor elektronikus úton benyújtott keresetlevelet határidőben előterjesztettnek kellett tekinteni. Téves az alperesnek az az állítása, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése megszünteti a különbséget az eljárásjogi és az anyagi jogi határidők között, mivel aszerint az anyagi jogi határidő esetében is elegendő az eljárásjogi határidőre vonatkozó előírások megtartása. Az elsőfokú bíróság által – helyesen – elfogadott jogértelmezés ugyanis nem szünteti meg az anyagi és az eljárásjogi határidők közötti különbséget, hiszen annak elfogadása mellett is irányadó az a szabály, hogy anyagi jogi határidő esetén a beadványnak (keresetlevélnek) a határidő utolsó napján meg is kell érkeznie a bírósághoz ahhoz, hogy a napokban megállapított határidő megtartottnak minősüljön, ezáltal az anyagi jogi határidőkre a Pp. 149. §-ának (4) bekezdésébe foglalt szabály nem alkalmazható. Elektronikus kapcsolattartás esetén azonban – a kapcsolat jellegéből adódóan – a napokban megállapított határidő az utolsó napon nem a hivatali idő végével, hanem 24 óra 00 perckor jár le.

[35] Ezt az értelmezést támasztja alá a Pp. 149. §-ának (4) bekezdéséhez fűzött magyarázat is, amely szerint „Az órákban megadott határidők kivételével nem kell mulasztásnak tekinteni, ha a bírósághoz intézendő beadványt a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták – kivéve, ha a cselekvő fél elektronikus kommunikációra volt kötelezve, mert ekkor elektronikus úton a határidő lejártát e különös szabályok szerint kell számolni. Ezért bár ez a szabály az általános rendelkezések között van elhelyezve, valójában csak a – kötelező jogi képvisellel nem érintett – járásbírói eljárásokban érvényesül, feltéve, hogy önként nem alkalmaz jogi képviselőt a fél (aki elektronikus kommunikációra kötelezett), vagy maga a fél nem köteles elektronikus kommunikációra.” (Nagykommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez; szerkesztő: Wopera Zsuzsa)

[36] Nem találta megalapozottnak az ítéltábla az alperes másodlagos, az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmét sem. Az ítéletben megállapított tényállás hiányosságával kapcsolatos fellebbezési érveléssel összefüggésben az ítéltábla mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a bíróságnak a tényállást mindig az adott ügy eldöntéséhez szükséges mértékben és a döntés szempontjából releváns tényekre szorítkozva kell rögzítenie az ítéletében. A jelen ügyben pedig az a – nem vitás – tény, hogy K.I.K. kültag 2022 februárjában már tudott arról, hogy „a FELPERES CÍME alatti székhelyről a bt. elköltözött, legalábbis az üzlet már nincs ott”, az érdemi döntés szempontjából közömbös volt, mivel abból nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy a kültag a betéti társaság érdekeivel ellentétesen cselekedett azzal, hogy a társaságnak címzett postai küldeményt a cégjegyzékbe bejegyzett székhelyre küldte meg. Emiatt az elsőfokú bíróság nem követett el

jogszabálysértést azzal, hogy ezt – az érdemi döntés szempontjából nem releváns – tényt nem rögzítette a tényállásban.

[37] Annak a ténynek, hogy a kültag 2022 februárjában a felperesnek szóló levelét közvetlenül a társaságnak, nem pedig a jogi képviselőjének küldte meg, aki mintegy két évvel korábban a betéti társaság képviselőjeként levelezett vele, az érdemi döntés alapjául szolgáló azon tény szempontjából, hogy a betéti társaság cégjegyzékbe bejegyzett székhelyén az oda érkező iratok átvétele nem volt biztosított, szintén nem volt jelentősége, ezért e ténynek a tényállásban való rögzítése sem volt indokolt.

[38] A törvényességi felügyeleti eljárásnak az érdemi döntés szempontjából annyiban volt jelentősége, hogy azt a kültag valós, vagy valótlan okra hivatkozással indította. Emiatt azt, hogy az eljárás megindításától a kültag a vele való elszámolás kikényszerítését is remélte, szintén nem volt indokolt rögzíteni a tényállásban. Ezzel összefüggésben az ítéltábla rámutat arra is, az a tény, hogy az egyik tag egy valós indok alapján törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményez a társaságával szemben, nem értékelhető sem akként, hogy ezzel megszüntetné a társasági szerződést, sem akként, hogy azzal nagy mértékben veszélyeztetné a társaság működését. Az ezzel ellentétes álláspont elfogadása esetén ugyanis egyetlen tag sem vehetné igénybe – jogkövetkezmény nélkül – a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének a lehetőségét. Emiatt azokban az esetekben, amikor a tag valamely valós, a törvényes működést kizáró vagy akadályozó okra hivatkozással indít törvényességi felügyeleti eljárást a saját cége ellen, a magatartását nem lehet a Ptk. 3:147. §-ának (2) bekezdése szerinti felmondást megalapozó oknak tekinteni.

[39] A tényállás általa megjelölt hiányosságain túlmenően az alperes a fellebbezésében lényegében a bizonyítékok helytelen (okszerűtlen) értékelésére hivatkozással kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását. Ezzel összefüggésben az ítéltábla rámutat arra, hogy a Pp. szabályozási rendszerében az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő munkáját a másodfokú bíróság csak kivételesen – a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontjaiban nevesített esetekben – bírálhatja felül. Amennyiben pedig a bizonyítékok mérlegelése az elsőfokú ítéletben írtak szerint nem tekinthető okszerűtlennek, vagyis a bizonyítékokból nem volt kizárt az elsőfokú ítéletben írt tényállás megállapítása, úgy a megállapított tényállástól a másodfokú bíróság sem térhet el, illetve csak annyiban, amit az általa fogatosított további bizonyítás megenged (Kúria Pfv.I.20.507/2022/5; Kúria Gfv.VI.30.521/2021/9.).

[40] Az ítéltábla megállapítása szerint az adott ügyben az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő munkáját nem lehetett okszerűtlennek minősíteni, mivel a rendelkezésre állt bizonyítékok együttes értékelése alapján nem lehetett kizártnak tekinteni az általa rögzített tényállás megállapítását és az abból levont jogi következtetéseket.

[41] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[42] Az eredménytelen fellebbezést előterjesztő alperesnek a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából és a megfizetett fellebbezési eljárási illetékből származó másodfokú perköltsége a Pp. 83. §-ának (5) bekezdése alapján a terhén marad.

[43] A felperes a jelen másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 81. §-ának (2) vagy (5) bekezdése szerint előírt módon nem számította fel, a felszámítani elmulasztott költségről pedig az ítéltábla – figyelemmel a Pp. 82. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra – nem dönthetett.

Debrecen, 2023. szeptember 8.